CSI
Christian Solidarity International

Křesťanská mezinárodní solidarita

Číslo 5 / 2018

ZDARMA

ZPRAVODAJ KLN / ROČNÍK 27

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Drazí přátelé CSI!

Jedním ze zakladatelů české pobočky CSI byl její dlouholetý spolupracovník, pan JUDr. Bedřich Vymětalík. Pan Vymětalík zemřel 5.9. ve věku nedožitých 90 let.

S vděčností přejeme pokoj jeho duši a světlo věčné ať mu svítí!

Ve Zpravodaji se dočtete o reakci CSI na poslední masakr dvou stovek nigérijských křesťanů. Eskalace násilí v Nigérii je děsivá. Zatímco na severu země na zbylé křesťany útočí džihádistická banda Boko Haram, v nigerijském středním pásu je vraždí s pokřikem Allahu akbar muslimští pastevci – fulbové. Aby se média vyhnula konstatování holého faktu, že se jedná o islámský terorismus, hovoří o střetech pastevců a farmářů. Jak můžeme ale mluvit o střetech, když téměř vždy útočí muslimští pastevci se svými AK-47 a jejich obětmi jsou v naprosté většině křesťané. Útočníci znásilňují ženy, podřezávají děti, vypalují kostely a vesnice. Odhaduje se, že za prvních šest měsíců roku 2018 bylo zabito 6000 křesťanů – většinou žen, dětí a starců. Další mediální strategií, jak se vyhnout konstatování, že za genocidou křesťanů je džihád, je zdůvodnění, že ke „střetům" dochází v důsledku změny klimatu a extrémního sucha. Stručně řečeno, proč mluvit o džihádu, když za to může Sahara? Biskupové z Afriky nebo Středního východu, kteří se s džihádem potýkají, jsou ale ve vztahu k islámu mnohem realističtěji. Nigerijští biskupové jsou nuceni sledovat, jak se „země stává bitevním polem s masovými hroby" a už nejsou ochotní hrát hru se slovíčky. Vyzvali prezidenta Buharího, aby odstoupil, pokud není schopen zajistit bezpečnost křesťanů. Před svým zvolením se prezident Buhari prezentoval jako umírněný muslim, který přesvědčí své souvěrce, aby složili zbraně. Nyní je jeho vláda obviňována, že záměrně nechrání křesťany a možná dodávala prostřednictvím islámského prvku v nigerijské armádě zbraně fulbům. Biskupové upozorňují, že „nelze považovat za pouhou náhodu, že podezřelí pachatelé těchto zlovolných zločinů mají stejné náboženství jako všichni, kdo řídí bezpečnostní aparát naší země, včetně samotného prezidenta", a pokračují: „Slova už nestačí na to, aby prezident a šéfové bezpečnostního aparátu přesvědčili občany, že vraždění není součástí většího náboženského projektu." V reakci na snahu o náboženskou čistku musí nigerijští biskupové a další křesťanští vůdci nadále vyvíjet tlak na svou vládu a křesťané v jiných zemích by měli naléhat na mezinárodní společenství, aby učinilo totéž. Také vy se můžete podpisem protestního lístku připojit.

Ačkoliv je křesťanství celosvětově nejpronásledovanější náboženství (80% všech diskriminací), vlády západních zemí se nemohou odhodlat k cílené pomoci pronásledovaným křesťanským menšinám ve světě. Světlou výjimkou je Maďarsko. Maďarská vláda z iniciativy premiéra Viktora Orbána zřídila agenturu pro pomoc pronásledovaným křesťanům ve světě. O práci agentury se více dozvíte z rozhovoru s jejím šéfem, který jsme s laskavým svolením redakce převzali z deníku Postoj.

Některá opatření evropských zemí naopak život trpících křesťanů ještě komplikují. Sankce uvalené Západem na syrský režim Bašára Asada neplní svůj účel. Asadovu pozici neohrožují. Trestáni jsou ale řadoví občané, kteří se potýkají s úpadkem ekonomiky a zdravotnictví. I přes sankce se daří Společenství pomocníků řádu sv. Lazara pomáhat v Sýrii těm nejpotřebnějším – křesťanským sirotkům. Více ve Zpravodaji.

Vždy, když na mne po dalších a dalších hrozných zprávách o pronásledování (např. v Číně) padne smutek, nalézám pomoc v modlitbě za pronásledované a jejich pronásledovatele. Modlitba je nejmocnější zbraň a máme ji všichni. Děkuji za Vaše modlitby a dary, které pomáhají trpícím v Nigérii, Iráku, Sýrii, Jižním Súdánu a Indii.

Ing. Monika Kahancová

Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděčni za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.

Foto na titulní straně: Nigerijský hoch zraněný při teroristickém útoku

Nigerie – Masakr křesťanů v Nigerii, – více než 200 mrtvých-CSI

„Jsme nešťastní. Jsme rozzlobení. Cítíme se zcela opuštěni.“ Tak reagují katoličtí biskupové Nigerie na neslýchané násilí proti křesťanům. Nigerijská vláda, která má chránit všechny občany, naprosto selhává. Za této situace je naše solidarita nezbytná. Pošlete protestní lístek do rukou nigerijského prezidenta!

Náboženské vraždění křesťanů v Nigerii pokračuje. Muslimské milice z řad fulbských pastevců povraždili ve spolkovém státě Plateau přes 200 bezbranných spoluobčanů, mezi nimi mnoho žen a dětí! Tým CSI pomáhá na místě a stará se o zraněné a uprchlíky. V jedné nemocnici v Jos se naši spolupracovníci Franco Majok a Joel Vander Spek sešli s těmi, kteří masakr přežili. Desetiletý Joseph byl v době přepadení vesnice se svou matkou a sestrou doma. Vyděšení zatarasili dveře a ukryli se. Muslimové ale vylomili dveře a zapálili dům. Při útěku z hořícího domu byl Joseph útočníky sražen na zem. Sekli ho mačetou do hlavy a nechali ho ležet v domnění, že je mrtev. Joseph ošklivé zranění přežil. Jeho matka a sestra byly upáleny zaživa.

Masakrovány byly i děti

Byl to jeden z nejhorších útoků fulbských muslimských milic proti křesťanům. V několika vesnicích kolem města Jos ve střední Nigerii zavraždili tito muslimští pastevci ve dnech 21. a 22. června 2018 přes 200 křesťanů, mezi nimi mnoho dětí a žen. Jen ve vesnici Nghar, kterou muslimové vypálili, bylo nalezeno 70 těl. Pět dětí mělo řezné rány na krku, které byly pravděpodobně způsobeny pokusy uřezat jim hlavy. Do nemocnice v Jos bylo převezeno 150 zraněných osob. Mnoho napadených vesničanů uprchlo.

Postříleni v kostele

Glorie se zotavuje

Také život desetileté Glorie z vesnice Gana Ropp visel na vlásku. Slyšela výstřely, které zabily jejího staršího bratra a sestru a vyběhla z domu. Spolu s dalšími hledala útočiště v kostele. Leč i na kostel se snesl déšť kulek. Zatímco hledala bezpečný úkryt, ozval se hlasitý výbuch a uviděla záblesk. Ucítila nesnesitelnou bolest v ruce a noze. Měla v těle tři střely. Gloria spadla na zem a měla štěstí, že ji vesničané našli. V nemocnici v Jos zkouší desetileté děvčátko přes

bolesti a utrpení překonat trauma. „Důvěřuji Bohu, že se o mě stará“, řekla našemu spolupracovníkovi Franco Majokovi.

Rychlá pomoc na místě

Bolest mnoha zraněných a pozůstalých snad nemá hranic. Mnozí přišli o všechno, jsou těžce zranění a neví, jak zaplatí drahé ošetřování v nemocnici.

CSI byla pár dní po masakru na místě a okamžitě zahájila rozdělování nezbytných věcí: Rýže, kukuřice, bujon, olej, sůl, mléko v prášku, cukr a mýdlo. Zranění byli také ujištěni, že za ně budou uhrazeny nezbytné náklady na ošetření a léčení.

Po slovech musejí následovat skutky

Křesťané jsou v Nigerii již roky terčem muslimského násilí. Boko Haram a další milice chtějí křesťany vyhnat ze země. Víc než 20 000 převážně nigerijských křesťanů bylo v posledních letech povražděno.

Mnozí, kteří přežili, se obávají dalšího muslimského násilí. Jejich obavy jsou oprávněné. Sliby nigerijské vlády, že je ochrání před útoky a vražděním, nebyly naplněny. Chybí odhodlání zakročit proti muslimskému násilí a tak jsou křesťané vystaveni vraždění jako lovná zvěř.

Nigerijský prezident Muhammadu Buhari, sám pocházející z kmene fulbů, odsoudil sice masakr a slíbil potrestat viníky: „Vyslovuji postiženým rodinám hlubokou soustrast. Nebudeme mít klid, dokud poslední útočník nebude postaven před soud a potrestán“. Už z minulých zkušeností ale tušíme, že jde jen o jalová prohlášení a činy budou opět chybět. Vrazi zatím nebyli dopadeni, ale zato byli uvězněni pastor, jeho žena a syn. Pastorova rodina organizovala tři dny po krvavé lázni v Jos protestní pochod, kterého se zúčastnily tisíce černě oděných křesťanů. Původně poklidný protest se ve vládním areálu zvrhl v masivní srážky, protože guvernér spolkového státu Plateau odmítal jednat s demonstranty a ti házeli na vládní budovy kameny.

Pracovníci CSI franco Majok a Joel Vanderspek s Nigerijci

Katoličtí biskupové Nigérie: Prezident musí odstoupit

Katolická biskupská konference Nigerie dne 29. června ostře odsoudila nečinnost vlády při objasňování útoků. Odvolali se i na své dřívější prohlášení ze dne 26. dubna 2018, ve kterém reagovali na vraždu dvou kněží a 15 účastníků mše.

Už dva roky soustavně požaduje katolická biskupská konference spolu s ostatními nigerijskými občany dobré vůle od prezidenta, aby reorganizoval bezpečnostní aparát, jeho složení a strategii. Spolu s miliony Nigerijců jsme ztratili důvěru v bezpečnostní orgány, které jsou tvořeny pouze příslušníky jednoho náboženství a dáváme to jednoznačně najevo. Není-li prezident schopen zaručit bezpečnost v zemi, ztrácí automaticky důvěru občanů. Nemůže už déle vládnout bitevnímu poli s masovými hroby, ve

které se jeho země proměňuje. Národu je jasné, že prezident ve své zásadní úloze, chránit životy nigerijských občanů, selhal. Jestliže se toto selhání nestane předmětem jednání nebo bude chybět politická vůle k jeho řešení, je čas, aby si prezident čestně zvolil cestu k odstoupení a ochránil tak zemi před úplným zhroucením.

Sýrie - Společenství pomocníků řádu sv. Lazara pomáhá v Sýrii

V současné době podporujeme křesťanské sirotčince v Sýrii. Situace je tam zcela nepřehledná, ale křesťané a zejména jejich sirotci jsou na tom nejhůře. Problémem je, že nefunguje bankovní ani listovní spojení. Občas do Sýrie ale létají naše vojenská letadla s humanitární pomocí, což zajišťuje naše Ministerstvo zahraničí (MZ). Zejména křesťanské čtvrtě však byly v 1. čtvrtletí 2018 silně ostřelovány raketami povstalců. Zaměstnanci našeho velvyslanectví měli za této situace zákaz opouštět prostory našeho zastupitelství. Odvoz z letiště byl tak samozřejmě nereálný, a tak jsme museli sehnat osobního posla. Doručil jim naši okamžitou finanční pomoc, pořídil fotky a zjistil jejich situaci i požadavky. Pro tři sirotčince a jeden domov pro nemohoucí seniory v syrském Damašku, které spravují křesťanské organizace, byl náš celkový dar 7.500US dolarů (stav ke konci dubna 2018). Svým svěřencům pořídili za naše prostředky oblečení a zejména boty na zimu. Pro první sirotčinec jsme již zajistili u našeho MZ malý lokální projekt (MLP) na dovybavení jejich zařízení s limitem 20.000 US dolarů, které již asi z poloviny prostavěli a měli by končit v říjnu letošního roku. Pro další dva sirotčince a jednu LDN postupně MLP zajišťujeme. Sháníme jim pomoc i pro vyplnění dotazníku v angličtině apod. Současně jsme zajistili pomoc i Slovenské republiky, a to 10.000 EURO na jeden projekt. Nejblíže mají velvyslanectví v Libanonu, ale náš patriarchát má sídlo v Sýrii i Libanonu a jistě si poradí. Kromě toho je v Libanonu spousta utečenců ze Sýrie což velmi komplikuje místní situaci.

Byli jsme také požádáni o řešení možné pomoci jejich malému horskému městu, které bylo zcela poničeno měnící se frontou a islamisty. Jedná se o Maalloula (nebo také Malula), které je vzdáleno asi 56km severně od Damašku a podrobnosti je možno najít na internetu. Nyní tam žije asi 2.000 obyvatel, což je asi čtvrtina původních. Byli napůl katolíky a pravoslavní, ale také tam žila menší komunita muslimů. Je to město, kde se mluví aramejštinou, která byla rodným jazykem našeho Pána. Město je známo ostatky sv. Tekly a svátkem sv. kříže, který se světí v noci z 13. na 14. září. Po zázračném nalezení kříže našeho Pána byla tato radostná zpráva oznámena zapálením ohně na nejvyšším kopci (či hoře) a pak dalšími tak, aby se co nejdříve dostala k tehdejšímu byzantskému císaři. Od té doby se tento zvyk pravidelně udržuje.

Bylo by vhodné rekonstruovat institut aramejštiny v místním pobořeném kostele a pamatovat na místní školku i seniory v pobořeném klášteře. Zatím však nemáme s místními žádný kontakt.

Petr Jílek
číslo účtu: 0001617002/ 2700

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“
sv. František z Assisi

Maďarsko - Opravili sme celé mestečko, len za dva milióny

Rozhovor s Tristanom Azbejom o tom, ako pomáha Maďarsko kresťanom vo svete.

Ste na čele úradu, ktorý zriadil Viktor Orbán na pomoc kresťanom, ktorí čelia prenasledovaniu a perzekúcii. Povedzte základné údaje, kedy vaša agentúra vznikla a čo robí?

Maďarsko je prvou krajinou, ktorá založila program na pomoc perzekvovaným kresťanom, vládna agentúra vznikla v roku 2016, program pomoci bol spustený v októbri, trvá teda asi jeden a pol roka. Dôvodom bola perzekúcia kresťanov vo svete, fakt, že kresťanstvo je najviac prenasledovaným náboženstvom na svete, čo je priamo spojené s migračnou krízou a odchodom kresťanov z území, kde žili niekedy aj dve tisícročia. Snažíme sa čeliť humanitárnej kríze aj migrácii.

Aký je váš rozpočet?

Od októbra 2016 sme na pomoc kresťanom poslali 13 miliónov eur, išlo o humanitárnu pomoc, podporu pri obnove zničených domov a tiež štipendiá pre mladých ľudí z postihnutých komunít.

Váš úrad patrí pod ministerstvo zahraničných vecí alebo priamo pod premiéra?

Nie sme súčasťou ministerstva zahraničných vecí, je na to dôvod, Maďarsko má podobne ako iné krajiny program humanitárnej a rozvojovej pomoci, ktorý je určený na pomoc bez ohľadu na rasu, etnikum alebo náboženstvo. Program, pre ktorý pracujem, je iný, je určený špeciálne pre kresťanov a nechceme, aby si niekto myslel, že kresťanov podporujeme na úkor inej humanitárnej pomoci, preto vznikla samostatná vládna agentúra, ktorá je oddelená od humanitárnej pomoci a nemá nijaký dosah na jej rozpočet ani iné veci. Keďže ide o program s istou politickou a symbolickou prioritou, od júna patríme priamo pod premiéra.

Podľa čoho sa rozhodujete o priznaní pomoci v konkrétnych prípadoch?

Prvým princípom je pravidlo naliehavosti, nebudem preháňať, ak poviem, že zachraňujeme životy. Ide v zásade o priamu a rýchlu humanitárnu pomoc v prípade krajnej núdze. Napríklad keď kresťania ušli pred Islamským štátom na územie Libanonu alebo sa presunuli inde na územie Sýrie či Iraku, zabezpečili sme jedlo, prikrývky, ubytovanie, zdravotnú starostlivosť.

Druhým princípom sú projekty určené na rekonštrukciu zničených domov, ide o najväčšiu časť nášho rozpočtu. Pomohli sme kresťanom v Sýrii, Iraku alebo Nigérii, kde čelili násiliu zo strany Boko Haram. Pomohli sme postaviť alebo opraviť školy, nemocnice, domy, kostoly. Našou vlajkovou loďou, najúspešnejším projektom, ktorý považujeme aj pre budúcnosť za vzorový, je oprava celého jedného mestečka Telskoff na Ninivskej planine v Iraku.

V čom ide o príklad?

Žilo tam tisíctristo kresťanských rodín, keď prišli jednotky Islamského štátu v roku 2014, všetci museli utiecť. Keď bol ISIS porazený a z mesta vyhnaný, vyše 900 budov bolo úpl-

ne alebo čiastočne zničených, bolo to ľudoprázdne miesto. Maďarsko darovalo na obnovu mesta iba dva milióny eur a z tisíctristo rodín sa späť domov vrátilo tisíc, kde dnes žijú. Považujeme to za skvelý výsledok. Ak sa pozriete na situáciu v Iraku, nehovorím o Sýrii, len o Iraku, od roku 2004 sa počet kresťanov znížil z 1,5 milióna na 300-tisíc, to znamená jednu pätinu stavu. S takýmito cielenými programami vieme pomôcť omnoho väčšiemu percentu ľudí, aby sa vrátili domov.

Ako distribuujete pomoc, máte tam svojich ľudí alebo spolupracujete s nejakými agentúrami, prípadne miestnymi cirkvami?

Ide o jeden rozdiel, ktorým sa líšime od iných medzinárodných programov pomoci: nespolupracujeme s medzinárodnými organizáciami, nespolupracujeme so sprostredkovateľmi, nespolupracujeme ani s miestnou vládou alebo jej zložkami, pomoc adresujeme priamo do miestnych komunít prostredníctvom lídrov miestnych cirkví. Má to viacero výhod, to, že sme v priamom kontakte s cirkevnými lídrami, znamená, že ich počúvame a vieme, čo presne potrebujú, mimochodom, takmer vždy žiadajú o pomoc, aby miestni kresťania mohli zostať žiť doma. Druhým plusom je to, že máme istotu, že 100 percent pomoci sa dostane priamo tam, kde je potrebná, nemáme s tým žiadne administratívne alebo iné náklady.

Pripomína to spôsob, ako funguje pápežská nadácia Cirkev v núdzi (ACN), známa pod nemeckým názvom Kirche in Not.

Áno, a ACN je naším dôležitým partnerom. Nie sme jediní, kto takto pracuje, ale zatiaľ sme jediná štátna alebo, ak chcete, vládna agentúra.

Čelíte v Maďarsku nejakej kritike?

Verejná mienka je veľmi prevažujúco na strane toho, čo robíme, verejnosť vo všeobecnosti podporuje striktnú migračnú politiku, prísne chránime naše hranice, ale tento prístup je vyvážený štedrou humanitárnou politikou, ktorá prináša pomoc tam, kde je problém, aby sme neimportovali problém do Maďarska alebo Európy.

Čelíme ale kritike zo Západu, čiastočne kvôli nedorozumeniu, niektorí si myslia, že diskriminujeme ľudí odkázaných na pomoc podľa príslušnosti ku kresťanstvu. Pokojne to objasňujeme a vysvetľujeme, že sa to nedeje, že Maďarsko má riadnu humanitárnu pomoc, že naša agentúra je iná vec a nemá žiadny dosah na humanitárnu pomoc pre všetkých. Zároveň dodávame, že Maďarsko je krajina s kresťanskými koreňmi, cítime preto potrebu pomáhať kresťanom, ktorí sú v špeciálnej núdzi.

Tretí typ kritiky je čisto ideologický, najčastejšie prichádza od západných liberálov v duchu politickej korektnosti, ktorí popierajú existenciu prenasledovania kresťanov z dôvodov ich viery, nezapadá to totiž do ich naratívu, podľa ktorého je kresťanstvo utláčajúcou ideológiou, ale, naopak, najviac prenasledovanou vierou vo svete. Je to vyslovene politická kritika.

Čelíte nejakej kritike v krajinách, kde pomáhate? Povedzme, prekáža irackej vláde, že dávate peniaze priamo cirkvám

a vládu obchádzate, nevnímajú to ako neprimeranú intervenciu do ich suverenity?

Iracká vláda aj vláda kurdskej autonómie v Iraku naše aktivity vítajú, v niektorých prípadoch sa stalo, že vlády by rady mali istú mieru kontroly nad pomocou, ktorú prinášame, ale zatiaľ akceptujú náš prístup a adresnosť našej pomoci. Pomáha nám aj to, že takmer vždy platí, že keď pomáhame kresťanom, tak z tejto pomoci majú prospech aj ostatní ľudia v oblasti. Napríklad keď sme pomohli chaldejským katolíkom v Erbile s ich nemocnicou, materiálom a liekmi, tak táto nemocnica neslúži len kresťanom, ale aj tamojším moslimom a ďalším a oni našu pomoc oceňujú, povedal by som, že tieto dôsledky zlepšujú našu pozíciu a zlepšujú vzájomné vzťahy aj medzi kresťanmi a moslimami priamo na mieste, celkovo napomáhajú mierové spolužitie v krajine.

Koľko ľudí robí vo vašej agentúre?

Nie je nás veľa, celkovo sme tri-

Obr.12

Stretli sme sa pri príležitosti vašej návštevy v Bratislave, kde ste prišli predstaviť agentúru. Aký je váš dojem, je šanca, že by Slovensko napodobnilo maďarský príklad?

násti. Sme ale oddaní svojej práci

Rozhodnutie musí padnúť u vás na Slovensku, ale verím, že náš príklad stojí za nasledovanie, že to má význam a veľký prínos. Rád otvorene hovorím o našich úspechoch, ale aj neúspechoch, každá skúsenosť je dôležitá. Maďarsko je malá krajina a nepatrí medzi najbohatšie štáty, máme obmedzené zdroje, ale myslím, že môžeme ukázať príklad, o to sa snažíme. Sme slabí, aby sme mohli vyriešiť krízu ako takú, ale aj náš príklad ukazuje, že keby sa takýto prístup rozšíril, má to veľmi rýchlo viaceré pozitívne výsledky. Preto ponúkame svoju skúsenosť pre medzinárodné organizácie a celkom prirodzene aj medzi našimi vyšehradskými priateľmi a spojencami, preto som absolvoval niekoľko stretnutí so zástupcami slovenskej vlády a parlamentu.

Zdroj: Postoj.sk
Převzato se souhlasem redakce Postoje

Pákistán – zákon o rouhání

Křesťanka Asia Bibi byla za údajné rouhání odsouzena v listopadu 2010 k trestu smrti a od té doby je v cele smrti pákistánského vězení. 16. října 2014 vrchní soud trest smrti potvrdil. Asii i její rodině je neustále vyhrožováno smrtí. Její manžel a děti se proto uchýlili na neznámé místo. Důvodem odsouzení byly spory o pitnou vodu mezi ní a několika muslimkami. Později byla nařčena, že se nevhodně vyjádřila o prorokovi Mohamedovi, což je čin, který je podle pákistánského zákona trestán smrtí. Sama Asia Bibi nařčení z rouhání popírá. Lidskoprávní organizace ve světě opakovaně proti zákonu protestují a žádají jeho zrušení, protože byl mnohokrát v minulosti zneužit a znamenal trest smrti pro mnoho nevinných. V zemi, kde jsou už od malička děti ve školách vedeny k nenávisti ke všemu nemuslimskému, je zákon o rouhání záminkou k mnoha pogromům.

Znovu žádáme, abyste podepsáním a odesláním protestního lísku požádali o osvobození Asie Bibi a zrušení zákona o rouhání!

Pákistán – Uvádění vyznání v úředních dokumentech

Islámábád – Nejvyšší soud rozhodl, že občané, kteří se ucházejí o zaměstnání ve státních úřadech, občanských službách, v armádě nebo soudnictví, musí napříště v dokumentech uvádět své náboženské vyznání. Soud také rozhodl, že změna vyznání bude posuzována jako zrada státu.

Lidskoprávní aktivisté konstatovali, že jde o tvrdou ránu pro náboženské menšiny v zemi. Požadavek dopadne na příslušníky muslimské sekty ahmadi, kterým není dovoleno nazývat se muslimy nebo používat islámské symboly při náboženské praxi, neboť je to klasifikováno jako trestný čin podle zákona o rouhání. Agentura Fides také hovořila se zástupci křesťanských organizací v Pákistánu. Zákon sleduje zájmy vlivných islamistických skupin země v souvislosti s očekávanými změnami volebního zákona.

Úprava již platného zákona nahrazuje stávající islámský slib víry povinný pro každého občana vstupujícího do zaměstnaneckého poměru ve státem řízených institucích. Podle zástupců křesťanských organizací je nový zákon výrazem rostoucí nenávisti a náboženské netolerance v zemi a zvyšuje zranitelnost náboženských menšin, které se již tak potýkají s diskriminací ze strany vlády a policie. Vláda, místo aby podporovala harmonické soužití, náboženskou toleranci a zajišťovala obecně bezpečnost všech občanů, zavádí opatření, které je v zásadním rozporu se státem proklamovanými rovnými právy občanů.

Ministr pro náboženské záležitosti ale ujišťuje, že zákon nepřinese diskriminaci minorit. Uvádění vyznání v dokumentech neslouží veřejnosti, ale státu, který si hlídá, aby příslušníků minorit nebylo v inkriminovaných zaměstnáních více než 5%. Ujistil opakovaně, že stát chrání bezpečnost všech občanů bez ohledu na jejich vyznání a původ.

Zdroj: Agentura Fides

Jižní Súdán-Nová naděje pro válečné vdovy

Jihosúdánské vdovy. Manželé padli v občanské válce a jim zůstala starost o děti, o živobytí. Stovky jihosúdánských vdov a jejich dětí se vracejí zpět do města Malakal. CSI jim dodává potraviny a pomáhá s budováním drobného podnikání.

170 tisícové město Malakal leží na severu Jižního Súdánu, 500 kilometrů východně od Aweil, kde CSI vítala osvobozené otroky. Zatím co bylo město Aweil během již skoro šest let trvající občanské války ušetřeno, „Malakal je zpustošeno. Většina trhu je stále zavřená. Místní vládní budovy jsou silně poškozeny“, sděluje místní manažer CSI Franco Majok. Také letiště, které má význam kvůli bohatým nalezištím ropy v oblasti, je zničené.

Potraviny pro Jižní Súdán

Etnické rozdíly zůstávají

Do zničeného města se vracejí tisíce uprchlíků – především ovdovělé ženy z dětmi. Od jara roku 2017 město s ropnými poli ovládají vládní vojska a proto, je považováno za bezpečné. Uprchlíci přicházejí z hlavního města Juby, ale také ze sousedních zemí – Keni, Ugandy a Súdánu. Napětí mezi etniky, která mezi sebou vedla občanskou válku, ale nezmizelo. Proto jsou příslušníci různých kmenů rozděleni do různých utečeneckých táborů. Zatímco příslušnice kmenů Šilluk a Nuer žijí v táboře OSN, ženy a děti z kmene Dinků osídlily opuštěné veřejné budovy. Nevládní charitativní organizace se starají o dodávky potravin.

Nouze je všeobecná

Nouze je kvůli nefunkční infrastruktuře všudypřítomná. O vážném nedostatku potravin se Franco Majok dověděl na setkání s představitelem města. Většina rodin v Malakal trpí podvýživou a chybějící lékařskou péčí. Lékárnu ve městě nenajdete. Někteří si obsadili kousek pole, ale nemají ani osivo, ani nářadí, aby mohli půdu obhospodařovat. Zásobování pitnou vodou je zničeno, takže všichni pijí závadnou vodu z Nilu a riskují onemocnění. Jen několik škol funguje s pomoví neziskovek, ale kapacita zdaleka nestačí.

Potraviny a drobné živnosti

Pečivo vlastní výroby

CSI rozvinula v Malakal široký rozvojový program na pomoc všem potřebným bez ohledu na etnický původ. 2000 rodin obdrželo od CSI zastoupené Franco Majokem po 50 kg prosa.

CSI poskytuje také dlouhodobější pomoc. Ve spolupráci s místními partnerskými organizacemi pomáhá 60 ženám založit drobné živnosti. Ženy z různých kmenů si otvírají obchůdky se zeleninou, jiné zeleninu pěstují, pečou chléb nebo si zřídily malou kavárnu. Mnohé ženy jsou v drobném podnikání úspěšné, takže své děti uživí a mohou je, pokud je ta možnost, posílat i do školy. Také 45letá Achol Nyibong Goyil využila finanční podporu od CSI k zahájení podnikání. Tato matka devíti dětí odešla z města Malakal zmítaného občanskou válkou do uprchlického tábora OSN. Sebevědomá žena je šťastná, že se mohla s dětmi vrátit domů a že úspěšně provozuje malou kavárnu.

Achol Nyibong Goyil si s pomocí CSI otevřela kavárnu

Nekončící občanská válka

Občanská válka vypukla 15. prosince 2013. Vedly k ní spory mezi jihosúdánským prezidentem Salva Kiirem z kmene Dinků a jeho bývalým zástupcem Riek Macharem z kmene Nuer. Etnický konflikt přes mnohé pokusy o příměří stále pokračuje a podle odhadů si doposud vyžádal 50 000 lidských životů. Více než dva miliony lidí uprchly do sousedních zemí a podobný je i počet vnitřních uprchlíků. Zatímco město Anweil, kam CSI přivádí osvobozené otroky, zůstalo doposud uchráněno, v Malakal zuřily od počátku tvrdé boje.

Zdroj: CSI

Sýrie - Kadeřník z Aleppa

Sestra Marie-Rose pomohla, ač sama uprchlice, bezpočtu syrských uprchlíků. Některé zážitky sepsala do knihy, která v září vyjde německy ve Švýcarsku. Předkládáme Vám malou ukázku:

Kniha sestry Marie – Rose

V letech 1982 – 1989 jsem působila v našem konventu v Aleppu. Mimo běžnou pedagogickou a charitativní práci jsme pečovaly o přibližně 100 postižených dětí.

Konvent stál na okraji čtvrti jménem Dschdeideh - části starého města s obzvláště krásnými historickými domy a zákoutími. Ulice vedoucí ke konventu byla lemována butiky a obchody s nábytkem, knihami …. Já i další sestry jsme se za roky našeho působení v Aleppu postupně s lidmi z okolí spřátelily. Přímo proti bráně konventu byl malý skromný kadeřnický salon. Majitel Ahmad měl otevřeno denně od šesti do šesti a každé ráno jsem ho vídala pít u malého stolku kávu. Pokaždé se usmíval, srdečně mě zdravil, přál mi pěkný den a nabízel mi kávu. Občas jsem pozvání přijala a povídali jsme si o každodenních starostech. Stejně přátelský byl i k ostatním sestrám. V roce 1990 jsem odcházela do Homsu. Rozloučila jsem se s ním, i ostatními sousedy.

V roce 2013 jsem se dozvěděla, že se městská část, kde se nacházel konvent, proměnila ve frontovou linii mezi armádou a ozbrojenými bandami, které starou část města úplně zničily - včetně konventu.

Příležitost podívat se znovu do Aleppa se mi naskytla až v říjnu 2015, ačkoliv situace ve městě nebyla ještě zdaleka bezpečná. Šla jsem přímo na své bývalé působiště. Obě strany ulice byly pobořené, obchody zničené, všude plno harampádí a suti. V rozbitých vratech konviktu stál mladičký voják a hlídal okolí. Vešla jsem dovnitř a zjistila, že patro je zcela zničené. Vnitřní dvůr byl plný trosek, všechen majetek byl rozkradený. Venku na ulici jsem se srdečně vítala s bývalými sousedy, kteří se přišli podívat, co zbylo z jejich domů. Rozhlédla jsem se kolem, Ahmadovo kadeřnictví bylo otevřené a prázdné se stopami po ohni. Sousedé mi řekli, že Ahmeda už dva měsíce neviděli. Po zničení salónu se prý živil pouličním prodejem cigaret a sladkostí.

12. února 2016 jsem na pokyn představené opět odcestovala do Aleppa. Mým úkolem bylo společně s odborníky zmapovat rozsah škod a odhadnout náklady na eventuální rekonstrukci konventu. Kolem poledne jsem se dvěma stavaři dorazila na místo. Přestože domy a obchody byly pobořené, ulice už byly vyklizené od suti. Ale největší překvapení byl Ahmad – uprostřed té zkázy právě otevíral opravený salón. Před jedním velikým zrcadlem stály v čisté a vymalované místnosti dvě kadeřnické židle. Ahmad seděl jako obvykle na stoličce před svým salonem. Následovalo vřelé objetí a slzy dojetí. Pro mě to bylo největší překvapení za mnoho let. Ahmad za ta roky zešedivěl, ale v jeho očích

bylo odhodlání. Musela jsem mu slíbit, že s ním vypiju kávu hned, jak budu se stavaři v konventu hotová.

Kadeřnictví uprostřed zkázy

Málokdy mi káva chutná tak, jak šálek od Ahmada. Vyprávěl, že se rozhodl kadeřnictví zase otevřít. Peníze si půjčil od přátel. Všechno, na co stačil, opravil sám. Zajímala jsem se, jestli má zákazníky. Říkal, že zatím moc ne, ale že se to rychle změní, když už je zase tady. Při dalších setkáních mě povzbuzoval a měl radost, že nic nekončí a stojí za to žít. *Zdroj: CSI*

Čína – omezení svobody katolíků

V provincii Henan, kde žije 10 % čínských katolíků, sílí útisk ze strany státní moci. Všechny údaje musí být pravdivě vyplněny, místo bohoslužby nesmí být osvětleno zvenku a vchod do kostela musí být nenápadný. Každá bohoslužba musí být zahájena zpěvem čínské státní hymny a policie v neděli hlídá vstupy do kostelů.

kostel v Pekingu

Kostel v Pekingu – Také pekingského kostela se týkají restriktivní opatření zavedená v celé provincii Henan. Podle zprávy Egleses d´Asie bylo vyhlášeno pět nových pravidel, která (kromě jiného) požadují shromažďování důvěryhodných dat a informací o náboženské aktivitě. Kněží z diecéze Čeng-čou hlásí, že dostali příkaz sledovat a hlásit počty věřících a jejich sociální zařazení. V praxi může takové sledování ohrozit nejchudší rodiny věřících. I další kněz této provincie byl vyzván městskými úředníky, aby shromažďoval údaje o složení komunity, speciálně o nejchudších členech. „Je to naprosto nezodpovědné. Tento krok otevírá cestu k omezení veřejné finanční podpory nízkopříjmových rodin praktikujících katolickou víru“, referuje kněz, který si z obav před represemi přeje zůstat v anonymitě. Pew Institute odhaduje, že je dnes v Číně 10 milionů katolíků, z nichž 10 % žije v provincii Henan.

„Nyní čekáme na výsledek inspekce. Uvidíme, jak se rozhodnou a co bude dál“, dodal kněz z diecéze Luoyang. Má obavy, k čemu všemu budou sloužit vyžádaná data. Vláda tvrdí, že nové regulace mají zlepšit řízení církví. Církvi se však zdá, že je to spíše nástroj k omezování náboženských aktivit v provincii. Dodává, že ho úředníci navštíví 1. července a předají mu

také vyhlášku s názvem „Zvláštní bezpečnostní upozornění“. Materiál obsahuje pět bodů. Požaduje po kněžích, aby registrovali a hlásili počty a postavení věřících. Kněží také musí hlásit místním autoritám mladistvé vstupující do církevních budov. Další bod nařizuje zveřejnění seznamu kleriků, aby si mohli úředníci snadno ověřit, kdo má povoleno kázat. Třetí bod vyžaduje, aby na místě, kde se koná bohoslužba, byla umístěna čínská státní vlajka. Během každé bohoslužby musí být zpívána státní hymna. Poslední dva body se týkají pravidel pro náboženské záležitosti a statistiky pro zdokonalení městského registru. Členové úřadu „Zvláštního určení“ musí provádět neohlášené návštěvy kostelů všude tam, kde je nutné zjistit, zda jsou dodržovány nové předpisy. V průběhu letošního roku výše zmíněný úřad velice zintenzivnil svou činnost. Během čínského Nového roku, v polovině února, bylo nahlášeno, že katolíci nezveřejnili tradiční poemy na dveřích svých kostelů (tyto verše, napsané černými a zlatými znaky na červeném papíře, se umísťují na dveřích domu k Novému roku a katolíci často užívali veršů z evangelia). Po dobu oslav jsou školky a kostely zavřeny.

24. dubna úřady ve městě Diandian, v oblasti Šanghaje poslali dva úředníky zapečetit vstup do katolického kostela v diecézi Čuma-tien. Jedná se prý o dopad nových ustanovení komunistické strany.

Podle vylepšených pravidel úřadu pro náboženské záležitosti z 1. února je mladistvým zakázán vstup na místa bohoslužeb. Úřady také zničily náhrobní kámen biskupa Li Hongye, který byl sice jmenován Vatikánem, ale vládou uznán nebyl.

Zdroj: ADF International Alliance Alert

Indie - Žhářský útok na kostel v Tamilnádu

Trosky a spáleniště zůstaly po kostele v Thiruvannamalai

Tři kostelní budovy byly zdevastovány v tomto jižním spolkovém státě Indie. Šlo o další z nekončící řady útoků, ke kterým dochází v průběhu celého letošního roku. Jeden z kostelů byl vypálen, protože křesťané odmítli přispět na pořádání hinduistického výročního festivalu. Požár uviděli věřící z vedlejší vesnice během večerní bohoslužby, leč stavbu se jim již nepodařilo zachránit. Farář nahlásil událost na policii a škody byly odhadnuty na 100000 rupií (1450 USD). Již v loňském roce byli křesťané osočeni, že se neúčastnili hinduistické slavnosti a bylo jim vyhrožováno, že jim bude zničen kostel. Také letos se křesťané odmítli festivalu zúčastnit či jej podpořit. Výhružky byli naplněny a kostel lehl popelem. Křesťané se přišli v pokoji pomodlit na spáleniště. Kostel hinduisty pobuřoval i svou polohou, protože stál jen 300 metrů od jejich hřbitova, takže kolem něj často procházeli a i z toho důvodu se dožadovali jeho zavření.

Kostel v plamenech

V Puducherry (okres Karaikal) vyhořel kostel presbyteriánské církve 25. května. „Je to již dva měsíce a policie není schopna odhalit pachatele“, sdělil pastor. Navštívil policii

a inspektor mu sdělil, že pátrání pokračuje. Díky Bohu stavíme kostel znovu. Modlete se s námi, aby se dílo podařilo.

Násilí roste

Nehemiah Christie, ředitel odboru synodu pentakostálních církví ve spolkovém státu Tamilnádu, prohlásil, že násilí proti křesťanům sílí, kvůli blížícím se volbám.

Kromě výskytu extremistů, kteří útočí na pastory, jsme ve vzdálených oblastech svědky vypalování a bourání kostelů; hlavně těch, které mají střechu z palmových listů, takže se oheň okamžitě šíří a žháři mohou rychle zmizet.

Křesťané říkají, že svazový stát Tamilnádu býval sekulární a jednotný. Bratrství s Tamily, sdílené bez ohledu na jejich kastovní systém, je dnes ohroženo. Politická situace vede k útlaku křesťanských a muslimských menšin. Policie shledává, že příčinou vyhoření kostela byl elektrický zkrat a odmítá kohokoliv stíhat. Ve skutečnosti jde však o útoky hinduistů proti křesťanům. Hindu-nacionální extrémisté záměrně vyvolávají strach mezi křesťany, především mezi novými konvertity. Jejich dalšímu růstu ve víře také brání častá negramotnost.

Podle studie výzkumného centra Pew dosáhla Indie v roce 2016 nejvyšší úrovně nepřátelství vůči náboženství. Mezi 55 sledovanými zeměmi vykazovala Indie pod vedením vládnoucí nacionalistické strany (BJP - Bharatiya Janata Party) vysokou míru vládních restrikcí.

Nepřátelství země (vedené BJP) proti všemu nehinduistickému přerostla v přímé násilí a vypalování kostelů v mnoha svazových státech Indie. V hodnocení zemí podle úrovně pronásledování křesťanů byla Indie zařazena organizací Open Doors na 11. místo na světě. *Zdroj: ADF*

Severní Korea: Zákaz vypouštění balónů nad území Severní Koreje

Jaderné odzbrojení a mír představují v poslední době hlavní témata diskusí o Severní Koreji. Křehký mír si však již začíná vybírat svou daň.

Narušování atmosféry mírových vztahů

Aktivisté, vládní agentury a mnozí další již celou řadu let využívají velkoobjemové balóny k pašování zakázaných materiálů do Severní Koreje. Konkrétně Hlas mučedníků používá balóny dvanáct let a za tu dobu vyslal do země tisíce Biblí.

Bezprostředně před zahájením severokorejsko-amerického summitu však vypouštění balónů ze dne na den ustalo. Eric Foley z (jiho)korejského Hlasu mučedníků situaci komentuje následovně: „V současné době platí úplný

zákaz vypouštění balónů. Jihokorejští politici nám přijaté opatření zdůvodnili tím, že [balóny] údajně ‚narušují atmosféru mírových vztahů'. Tím mají na mysli, že se vypouštění balónů představitelům severokorejského režimu nelíbí."

Neobtěžujte Severní Koreu

Celý svět přihlíží, jak se Severní Korea otevírá diskusi s představiteli ostatních zemí a všichni usilují o mír. Pro křesťany to však znamená přitažení šroubů a omezení šíření evangelia s využitím některých nástrojů, jako jsou zmíněné balóny.

„V této oblasti se angažujeme dlouhé roky a naše vláda se nás celou dobu snaží přesvědčit, abychom s tím přestali – ‚teď ne, ještě počkejte, nepouštějte se do ničeho, čím byste obtěžovali Severní Koreu…'. A k tomuto postoji se naneštěstí nedávno svým způsobem připojilo mezinárodní společenství. V minulosti jsme museli řešit nejrůznější dočasná omezení (co se vypouštění balónů týče), nicméně je zřejmé, že tentokrát jde o něco jiného. V současné době platí úplný zákaz jakéhokoli vypouštění balónů."

„Pro křesťany v Jižní i Severní Koreji je to mimořádně znepokojivý moment," pokračuje Foley. „Přijaté opatření se přímo týká křesťanské služby. A z historie víme, že když se představitelé režimu zaměří na misijní práci, pro církev to obvykle nevěstí nic dobrého."

Důkladné sledování

Představitelé jihokorejského režimu také navrhli uspořádání společného setkání, na kterém by se dohodla výměna náboženských představitelů obou zemí. Obě země by účastníky pečlivě vybraly a následně bedlivě sledovaly jejich činnost. Foley vysvětluje, že jeho vláda nechce severního souseda rozhněvat, a tak chce mít plnou kontrolu nad tím, ke komu se dostane evangelium a jakým způsobem. Boží slovo se však nedá spoutat lidskými omezeními.

A tak křesťané v Jižní Koreji stojí před nelehkou volbou. Nechají vedoucí představitele své země rozhodovat o tom, jakým způsobem budou vydávat svědectví, nebo ne? Pokud nenechají, může to mít následky.

Pokračování v díle evangelia

„Jsme označováni za nepřátele Severní Koreje, odpůrce mírových iniciativ. Ale proč? Protože nedovolíme představitelům režimu určovat, jakým způsobem budeme dělat svoji práci," dodává Foley.

„Bible říká, že máme poslouchat vládce, a je to pravda. Nemusíme však po vládcích požadovat, aby určovali naši misijní strategii. Bůh nás k něčemu povolal, je to naše práce, a jsme připravení nést následky s ní spojené. Taková je naše aktuální situace a postoj. Budeme pokračovat v díle, ke kterému nás Bůh povolal."

„Neuchylujeme se k násilí, nejsme na nikoho rozzlobení, nesnažíme se o konfrontaci. Dobře však víme, že za to můžeme zaplatit. V tomto smyslu se můžeme připojit k našim severokorejským bratřím a sestrám a zaplatit cenu za to, že se snažíme podle svého svědomí konat Boží dílo."

Modlete se za trvalou změnu

Hlas mučedníků začal vysílat balóny s Biblemi do Severní Koreje v roce 2006. Podíl Severokorejců, kteří měli možnost Bibli alespoň jednou v životě vidět, od té doby vzrostl z 0,2 procenta na 10 procent (z celkového počtu obyvatel). Bůh jedná mnoha způsoby a vypouštění balónů sehrálo při seznamování místních lidí s evangeliem významnou úlohu.

Modlete se, aby Bůh umožnil pokračování této důležité služby. Přimlouvejte se za jihokorejské státní orgány, aby nebránily šíření Božího Slova na území svého severního souseda. Modlete se, aby Bůh posiloval pracovníky Hlasu mučedníků a další jihokorejské křesťany, aby na šíření Božího Slova nerezignovali.

Modlete se také za severokorejské vůdce. Proste, aby Bůh proměnil jejich srdce, aby poznali pravdu a umožnili místním obyvatelům, aby ji poznali i oni.

Zdroj: Hlas mučedníků

K modlitbě a zamyšlení

Indie: Plánovaný zákaz činnosti jednoho křesťanského společenství týdně

Trosky zdemolované modlitebny v osadě Kospundi. (Fotografie: World Watch Monitor)

Křesťané v okrese Gadčiroli ve spolkovém státě Mahárášt-ra obdrželi od místních obyvatel upozornění na existenci záměru vydávat každý týden zákaz činnosti jednomu křesťanskému společenství. (Ve zmíněném okrese došlo od června k útokům na nejméně deset obytných domů patřících křesťanům.)

Věřícím bylo oznámeno, že pokud se nezřeknou svého náboženství, budou jim ukončeny dodávky vody a také ztratí nárok na potravinové příděly. Při nedávném incidentu (5. srpna) byl v osadě Kospundi surově zbit křesťan jménem Gallu Kowasi, poté co se odmítl své víry vzdát. Několika dalším bylo vyhrožováno zabitím nebo vyhnáním z domova.

V osadě Bharagad křesťané podali stížnost na policii, policisté však nepodnikli žádné kroky. Místo toho později obdrželi písemné varování, aby si případné další stížnosti rozmysleli. Opozice pramení z přesvědčení, že církev ničí místní tradice a kulturu údajným sváděním obyvatel ke konverzím.

Pamatujte na pronásledované bratry a sestry v Indii, kteří se snaží zvěstovat Kristovo evangelium, navzdory veškerému protivenství. Modlete se také za uzdravení všech zraněných a trvalou Boží přítomnost přinášející povzbuzení všem, kdo se kvůli své víře ocitli na okraji společnosti.

Zdroj: World Watch Monitor

Komory: Sunnitský islám vyhlášen oficiálním náboženstvím

30. července byly v referendu schváleny ústavní reformy, které mezi částí obyvatel této africké ostrovní země vzbuzují obavy. Vůdci opozice vyzvali obyvatele k bojkotování referenda v přesvědčení, že proběhlo v rozporu se zákonem.

Kromě rozšíření pravomocí prezidenta a prodloužení délky jeho úřadu příslušníky náboženských menšin znepokojuje odstranění klauzule oddělující náboženství od státu. Země byla sice za de facto islámský stát považována již v minulosti, v novelizované ústavě je však tato skutečnost vyjádřena oficiálně: „Stát je řízen podle principů a pravidel sunnitského náboženství."

Místní pozorovatelé mají obavy, jak tento krok postihne křesťany a příslušníky dalších náboženských menšin. V průběhu kampaně prezident Azali Assoumani přislíbil, že v případě schválení změn bude vláda postupovat razantněji vůči občanům, kteří nejsou sunnitskými muslimy. (Sunnité na Komorách tvoří více než 95 procent z celkového počtu přibližně 825 000 obyvatel, křesťanů jsou přibližně dvě procenta.)
Jakýkoli proselytismus (kromě islámského) je nelegální. Cizincům je zpravidla umožněno praktikovat svou víru svobodně, pokud o ní nehovoří s místními lidmi. Změna ústavy by mohla náboženskou svobodu ještě více omezit.

Kéž Bůh daruje obyvatelům tohoto ostrovního státu pokoj. Přimlouvejte se za prezidenta Assoumani. Modlete se, aby se Bůh dotýkal jeho srdce a dovedl ho k porozumění, že je zapotřebí respektovat práva všech obyvatel země. Modlete se také za místní křesťany a vyprošujte jim požehnání.

Zdroj: Deutsche Welle, World Watch Monitor

Uganda: Tři unesené děti se vrátily domů

Po nezbytném ověření získaných informací byla nedávno zveřejněna zpráva o bezpečném návratu trojice dětí unesených v prosinci 2015. Od začátku panovalo přesvědčení, že cílem únosu bylo přinutit celou rodinu, aby se obrátila zpátky k islámu. Otec Madengho, tou dobou čerstvý konvertita ke křesťanství, se domníval, že se islámští radikálové chtěli vypořádat s ním osobně. Když ho nezastihli doma, unesli mu alespoň tři malé děti: Musitafu, Amuzu a Šakiru.

Po téměř dvou a půl letech zadržování na neznámém místě se dětem letos 5. května podařilo uprchnout. Nevěděly kde jsou a kam by měly jít; nakonec je našel příbuzný na ulici, v osadě vzdálené přibližně 80 kilometrů od domova. Kvůli zbídačenému stavu je nejdřív ani nepoznal – v zajetí nebyly jen denně indoktrinovány Koránem, ale také trpěly podvýživou.

Od návratu jsou Musitafa, Amuza i Šakira v péči psychologů a dostávají potřebné jídlo. Fyzicky ani duševně na tom však stále nejsou příliš dobře. Navzdory všemu je Madengho nesmírně vděčný za požehnání, kterého se mu v podobě návratu dětí dostalo. Současně důvěřuje Bohu, že jim obnoví i zdraví. „Děkuji Bohu za to, že mé děti zázračným způsobem zachránil. A stejný Bůh, který je zachránil, jim může také vrátit zdravou mysl a ducha.“ Pamatujte na tuto rodinu na modlitbách; přimlouvejte se zejména za úplné zotavení dětí.

Zdroj: Morning Star News

Vatikán/USA

Když mohou lidé svobodně vyznávat svou víru, jsou schopni velkých věcí, říká státní sekretář Spojených států amerických, Mike Pompeo. V rozhovoru pro náš rozhlas tento americký ministr zahraničí představil summit na téma náboženské svobody ve světě, který zítra začne ve Washingtonu za účasti delegací osmdesáti zemí, včetně čtyřiceti ministrů zahraničí. Jak uvedl **Mike Pompeo**, náboženská svoboda je pro adminstraci Donalda Trumpa skutečnou prioritou. Zároveň se netají s přesvědčením, že katolická církev může v prosazování náboženské svobody hrát významnou roli. *„Je to opravdu pozoruhodná událost. Ministerstvo zahraničí USA v rámci administrativy prezidenta Trumpa považuje otázku náboženské svobody za svou skutečnou prioritu. Proto jsme zorganizovali setkání více než osmdesáti delegací. Bude to největší shromáždění ve státním departmentu. Naše mise je přímočará a podstatná. Chceme poukázat na význam náboženské svobody pro každého člověka na světě. Chceme naléhat na její dodržování. Některé země ji chápou stejně jako Amerika, jiné nikoli. A chceme, aby se všechny vydaly tímto směrem, k větší náboženské svobodě. Lidé každé víry by měli mít právo praktikovat ji, jak chtějí, a naopak, pokud se rozhodnou nepraktikovat, mělo by jim to být rovněž dovoleno.“* Ministr Pompeo vyslovil přesvědčení o hluboké souvislosti mezi náboženskou svobodou, lidskými právy a ekonomickou prosperitou. *„Administrativa prezi-*

denta Trumpa i já osobně souhlasím s tím, že náboženská svoboda je pro jednotlivé země nesmírně prospěšná. Když jednotlivci mohou jednat svobodně s ohledem na svou víru, jsou schopni velkých věcí. Vidíme tedy hlubokou provázanost náboženské svobody a ekonomické prosperity zemí, které se těší náboženské svobodě. Investoři dávají přednost zemím, kde je náboženská svoboda. Obchodní činitelé považují místa s náboženskou svobodou za otevřenější a méně riskantní. Jsme přesvědčeni, že náboženská svoboda, lidská práva a ekonomický úspěch jsou hluboce propojeny, hluboce provázány, a jsme přesvědčeni, že její posílení je ku prospěchu americké zahraniční politiky.“ Říká v rozhovoru pro Vatican News státní sekretář USA, Mike Pompeo.

Johana Bronková – Rádio Vatikán

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.6.2018 do 31.7.2018

Absolon Petr, Ing. Adamus Petr, Mgr. Adlt Miroslav, ThDr Adámek Milan, Benda Jan, Ing Beneš Karel, Benák Vladimír, Bezděk Jan, Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Boráková Zdenka, Breindl Barbara, Brůna František, Burget Radek, Busková Milada, Buzek Jiří, Běhanová Ludmila, Cabejšková Marie, Chalupecký Daniel, Cuth Marian, Mgr. Čaňo Miroslav, Čechová Marta, Čekovská Ludmila, Daňková Eliška, Ing Dlouhá Nicole, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Dostalíkovi Ladislav a Libuše, Doubková Jiřina Liliana, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Ing Fajmon Vladimír, Felner František, Fojtík Josef, Fojtů Zdeněk, Friedlová Božena, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Gabrielová Anežka, Gottwald Jan, Grecmanová Mária, Grubhoffer Stanislav, Haman Josef, Hana a JUDr. František Borkovi, Mgr. Hanák Martin, Harsová Marie, Hašková Dominika, Herynková Miloslava, Himlová Lenka, Hofman František, Ing Holub Vítězslav CSc, Ing Holínská Jana, Hurbiš Josef, Hučínová, Hána Vojtěch, Jakubec Matouš, Jandáček Milan, Janoušek Martin, Jargusová Anděla, Jelínek Severín, Ježová Marie, Jílek Petr, P. Juchelka Gabriel, Jun Zdeněk, Jónová Veronika, Ing. Kadlec Jiří, Mgr Karasz Martin, Kavanová Alena, Kašicová Jaroslava, Mgr Kaška Pavel, Kašková Jana, Klášter sester řádu Navštívení Panny Marie, Klíč Tomáš, Knob Vilibald, Knotková Marie, Kolářová Hana, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, MUDr. Kopečná Eva, Mgr Kopečný Vojtěch, Paed Dr Kotyza Karel, Kovář Jan, Kozelková Zdenka, Krejčová Jana, Krýdovi Jiří a Naděžda, Kuchař Josef, Kudla Martin, Kulihovi, PhDr. Kvapil Miloš, Lacina Pavel, Lacinová Alžběta, Lazebníček Lukáš, Lišková Jitka, Ličman Jan, Ing. Loub Josef, Loub Pavel, Ludvíková Marie, Machovský Miroslav, Macíček David a Petra, Malečková Štěpánka, PhDr. Mančalová Jana, Marková Jana, Dr. Martinková Ludmila, Matůšů Marie, Matúšů Anežka, Michl Jindřich, Mikulášková Jaroslava, Miškovská Eugenie, MUDr. Molnár Vladimír, Mühlová Irena, Müllerová Jana, Müllerová Karla, Ing Navrátilová Lenka, Mgr Nedvědová Marie, Ing Nesrstová Pavla, Mgr Neudert Jan, Novosad Antonín, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Ondruš Jiří, P. Juchelka Gabriel, Mgr Papicová Ludmila, Pavelková Anežka, Mgr Peňáz Jan, Petrovická Blanka, Petřina Milan, Pilarčík Štefan, Podestátová Jaroslava, Pohunková Miroslava, PhDr. Poláková Jolana, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pomkla Petr, Bc. Pořízek Miroslav, Prokop Tomáš, Provazník Jiří, Průchová Emilia, Ptáček Bořivoj, Radikovská Marie, Raszyková Ludmila, Rybářová Jana, MUDr. Rádlová Marie, Ing. Rázek Adolf, Řičánková Blanka, Řk. Farnost Louňovice, Řk. Farnost Náměšť nad Oslavou, Řk.Farnost Starý Jičín, Sarofin Andrej, Sarofinová Ludmila, MUDr Skovajsa Petr, Sládek Jan, Ing Sláma Jan, Slánský Stanislav, Smola Pavel, Smolen Štěpán, Smutný Josef, Sobek Oldřich, Sobotka Milan, Sojka Bohumír, Solař Mojmír, Sommerová Marie, Stoklásek Josef, Straková Mária, Stulová Anna, Ing Svobodová Eva, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Synková Marie, Ing. Šenkýř Jiří, Ševková Olga, P.Mgr. Šich Josef, Šimek Jaroslav, Šimíček Marek, Šimíčková Marie, Škoda Pavel, Šnajdar Martin, Šouláková Marie, Mgr Špilar Jan, Mgr. Šplouchal Jan, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Tomášekovi Tomáš a Veronika, Tutoky Julius, Uhlík Václav, Utíkalová Marie, Václavík Jan, Valerovi Tomáš a Renata, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Varmužová Drahomíra, Vávrová Jarmila, Vítovi Zdeněk a Pavlína, P. Mgr. Vlček Josef, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Votíková Božena, Pharm.Dr. Vylíčil Lubomír, MUDr. Weinberger Vojtěch, Zbranková Anna, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Záleský Petr, Závalová Anežka, Ing. arch. Žalud Stanislav, Železná Marta, Ing Žingor Daniel, ŽídkoviMarie a Leo, Žlebek Jiří

„ Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme…“

sv. František z Assisi

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují
CZECH REPUBLIC

Česká pošta

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu.
Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:
Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084
737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi.czechrepublic@gmail.com
Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika
ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika
Prima banka
č.ú. 837 035 3002/5600
IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSANÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.